

mig at ytre mig om Sagen. De Forandringer, som i Landstthinget ere foretagne ved dette Lovforslag, indskrænke sig til nogle mindre betydelige Forandringer ved § 10. Det er i Landstthinget blevet vedtaget, at Ordet „Tungekræft“ i Begyndelsen af Paragraphen skulde udgaae, hvilket er aldeles overensstemmende med, hvad Udvalget har anerkjendt for rigtigt. Det var Udvalgets Hensigt at stille et Endringsforslag, der gik i samme Retning, da man ikke ansaae Tungekræft for nogen farlig smitsom Sygdom, og det er saaledes kun ved en Feiltagelse, at dette Endringsforslag ikke i sin Tid blev filllet. I det til Landstthinget oversendte Forslag fandtes Udtrykket: „Dværke, hvortil ikke henregnes Hoste og Catarrh“. Dette er forandret til: „Dværke i høi Grad“. Dette er ikke nogen Realitetsforandring, det er kun et andet og maaskee mere almeensfatteligt Udtryk for den samme Tanke. Der gives nemlig en mildere, meget hyppig Art af Dværke, paa hvilken man ikke troede, at der burde anvendes saa strenge Forholdsregler, som der indeholdes i denne Paragraph, hvilket kunde blive meget besværligt for de vedkommende Ciere. Dernæst er der ogsaa foretaget en Forandring med Hensyn til de Steder, hvorhen Dyr, som ere smittede af de nævnte Sygdomme, ikke maae føres, og efter Landstthingets Beslutning er der udeladt Ordene: „fremmede Stalde“. Ogsaa dette tiltræder Udvalget, idet man maa erkjende, at det under særegne Omstændigheder kunde blive meget bebyrdende for Cierne, at deres Hunddyr ikke maae blive førte hen i fremmede Stalde, og det synes dog at maatte være Enhvers egen Sag at sørge for, hvorledes hans Stald bliver benyttet. Længere nede i Paragraphen, hvor der tales om Anmeldelse for Politimesteren, er ogsaa Tungekræft undtaget, hvilket Udvalget finder ganske rigtigt. Jeg skal saaledes paa Udvalgets Begne henstille til det ærede Thing, at Lovforslaget maa blive vedtaget saaledes, som det er kommet tilbage til os fra Landstthinget.

Grundtvig: Det ærede Thing vil formodentlig endnu huffe, at da nærværende Lov behandles her, gjorde jeg mig al Umage, jeg kunde, for at den aldrig skulde være kommet

videre. Da jeg saa, at Loven i Landstthinget, efterat være gaaet glat igennem til tredie Behandling, pludselig ligesom snublede og blev vrist tilbage til et Udvalg, da fattede jeg virkelig det Haab, at de vare blevne opmærksomme paa det slemme Sundhedspoliti, som ved Dyrslagerne skal oprettes, og at de enten vilde see at faae denne Bestemmelse ud af Loven eller forkaste denne. Nu seer jeg derimod, at Loven kun er sendt os tilbage, for at der kan gøres en skarvere Forskiel imellem Krop og Dværke, og da det ikke er at vente, at Loven her skal møde noget Uheld, men at man hellere vil rette sig efter det andet Thing, saa har jeg kun begjært Ordet for at sige, at jeg naturligtvis stemmer imod Loven nu som før, og jeg skal kun føie den Bemærkning til, at skjøndt det er en almindelig Tro — hvilket kan være ret godt — nemlig den, at Lægerne ikke smitte, hvad Sygdom de end komme fra, saa beviser denne Lov klarlig, at Lægerne kunne smitte; thi den Optemi, som jeg vil kalde Sundhedsfyge, og hvoraf denne er udsprunget, og som har anskuffet Mange, selv den høitærede Justitsminister, den er bestemt udbredt ved Smitte fra Lægerne.

Chr. Christensen: Jeg skal nærmest slutte mig til den ærede Ordfører, skjøndt jeg betragter denne Lov som mere mager, end vi ved første Dietast kunde have ventet. Efter Udtalelserne af Fleertallet af Udvalgets ærede Medlemmer ved første Behandling troer jeg dog, at det er en Fremadskriden, naar vi vedtage denne Lov; vi maae hellere tage den, hvor mager den end er, end forkaste den, og jeg skal derfor tilraade det ærede Thing at modtage Loven, som den er kommen til os fra Landstthinget.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning. Forinden samme bemærkede:

Formanden: Da det alene er Lovforslagets § 10, der er undergaaet Forandring i det andet Thing, vil jeg ansee det tilstræffeligt, at denne Paragraph alene bliver oplæst.